

DIOGEN pro culture magazine & DIOGEN pro art magazine -ISSN 2296-0929; ISSN 2296-0910
Publishers online and owners, Peter M. Tase and Sabahudin Hadžialić, MSc
E-mail: contact_editor@diogenpro.com / WWW: <http://www.diogenpro.com/>

NEK

Iz knjige pesama "San pod Ozrenom". Pesma "Sokobanja" iz te knjige proglašena je za himnu Sokobanje

JUTRO NAD REKOM

Da li si slušala jutarnji cvrkut ptice
u ranu zoru kad sve se lagano budi,
dok na liticama kanjona Moravice
Sunce već raskošnu igru svetlosti nudi?

Da li si slušala huk vode preko stena,
koji odjekuje kanjonom niz litice?
Da li te je zasenila lepota njena
kad ti je pokazala svoje vedro lice?

Da li si slušala šum vetra sa Ozrena,
koji silazi da miluje Moravicu,
poklanjajući joj ljubav za sva vremena?
Da li si ga osetila i na svom licu?

Ako si pila vodu s izvora pod stenom,
sa potajnom, u srcu tinjajućom nadom,
da se i sama podičiš lepotom njenom,
znaćeš zašto volim reku pod Soko-gradom.

APRILSKO JUTRO

Sunce za Ozrenom već izgreva, netom,
obećava želji dan kao iz snova
koji nas vraćaju mladalačkom setom
u vreme kada se rađa ljubav nova.

Boje i mirisi što ih ovde ima
na drugom se mestu ne mogu pronaći,
a Banja ih ipak rado nudi svima
i svako ih može svuda u njoj naći.

Pravi su mirisi i boje u meni
i kud god da krenem nosim ih u sebi,
a sad u aprilu, kad sve ozeleni,
lepote proleća ja poklanjam tebi.

Sad uz zrake sunca što otera kiše,
uz umilni cvrkut ranog jutra ptice,
umivena Banja lahorom se briše
da i tebi pruži svoje pravo lice.

Iz knjige pesama na srpskom i nemačkom "Podrumski zapisi"

NA DAN PLANETE
(AM TAG DES PLANETEN)

Danas je dan naše planete,
ove jedine gde sada jesmo,
a da li će sutra neko dete
pitati nekog: "A sada, gde smo?"

I šta već danas reći deci,
kakva ih budućnost sutra čeka?
Zašto im prete bombe i meci,
da li je to sudbina čoveka?

Zašto smo mi uvek ta meta?
Ima li prava i naše dete,
kao druga deca širom sveta,
da živi na tlu ove planete?

22. 04. 1999.

Pesmu je autor čitao 2001. godine pred predstavnicima iz 19 zemalja na Međunarodnom tribunalu u Berlinu.

Aus dem Buch "Kelernotizen"

AM TAG DES PLANETEN
(NA DAN PLANETE)

Der Tag unsres Planeten ist heute,
Des einzigen, wo wir jetzt alle sind.
Und wo sind schon morgen junge Leute,
Fragt uns vielleicht ein unschuldiges Kind.

Was sollen wir jetzt den Kindern sagen?
Welches Leben erwartet sie morgen?
Die Bomben, Kugeln in nächsten Tagen
Und ein Schicksal mit schwierigen Sorgen?

Warum sind wir immer in Beschwerde?
Hat auch unser Kind das menschliche Recht,
Wie alle Kinder auf der Erde,
Ruhig zu leben, aber nicht als Knecht?

22. 04. 1999

Das Gedicht hat der Autor in Berlin am Internationalen Tribunal 2001 vor den Vertretern aus 19 Ländern gelesen.

Iz knjige epigrama "Nikad bolje"

ШТА ЈЕ ЛАКО

Шта је лако, а шта није,
то бар код нас знаде свако;
јесте лако живет' тешко,
ал' тешко је живет' лако!

*

ТРАЖИМО ГОРЕГ

Имамо кандидата,
али тражимо још,
пошто нам овај бата
није довољно лош!

*

ЦРНО-БЕЛО

Народ нам пропада,
све више и више.
бела куга влада –
црно нам се пише!

*

СУВИШНИ

И ово, побро, знај,
у то уверен буди:
Земља би била рај,
али, на њој су – људи!

ПЕСНИК

О себи, он ће мени,
ништа да каже не сме;
док се не описмени,
писаће само песме!

*

ПРОЧИТАН

Дуго смо сви веровали,
да с' у њему песник крије;
тек кад смо га прочитали,
видесмо – ни писмен није!

*

ДОЗВОЛА

Нек бескућник сваки чује,
да може и убудуће
слободно да протестује,
ал' само код своје куће!

*

НИЈЕ ШТРАЈК

Што сам у незнању,
кога да окривим?
Не штрајкујем глађу,
него тако живим

IZ KNJIGE EPIGRAMA "FARBNIJE MRAKA"

KRADLJIVCU MOJIH SNOVA

Onom ko mi snove krade,
poručujem u spokoju:
kad otima, neka znade,
da mu želim stvarnost svoju!

PITANJE

Reči Brankove ne mogu se izbrisati,
kad reče da poeziju svi će pisati;
ali, ja moram, ipak, pitati:
"Da li će poeziju svi i čitati!"

SNAŠLO NAS

Ne znam, šta nas to snađe,
a nismo za to krivi,
da može samo od krađe
pošteno da se živi!

ZNAJU ONI

Nikad da se slože,
ko koliko krade!
Ne praštaj im, Bože,
jer znaju šta rade!

BIVŠI ATEISTA

Kažem, kada shvatih i sam,
lično, iz iskustva svoga:
ateista više nisam,
video sam svoga Boga!

NE TUGUJ!

Ne tuguj, moj narode, ne plači,
ne daj da te bilo čime plaše,
ne dozvoli da te tuđin tlači!
Pa, imamo za to, valjda, naše!

NEKA NAUČE!

Ovo, pobro, dobro znaj,
nek svi nauče:
ko uhvati tanji kraj,
deblji izvuče!

MOGU, A NEĆU

Niti ćutim, nit' se kajem,
i od sebe dati sve ću,
mogu, pobro, i da lajem,
al' da mašem repom neću!

Iz knjige "Pravda je slepa"

П Р А В Д А Ј Е С Л Е П А

**То виде чак и они
који нису одавде:
где су толики закони,
све мање је правде!**

*

**Суд има пуне руке посла да утврди, ко је
лопов, а ко краде!**

*

**Само једна рупа у закону – и кроз њу се он може
окачити мачки о реп!**

*

**Пред законом сви су једнаки. Нарочито
они који се заклањају иза њега!**

*

**Закон по глави становника! То је тек
правна држава!**

П Р А В Д А Ј Е С Л Е П А

**Чак је, можда, и Дракона
за правду болело дупе,
јер често од целог закона
остану само рупе!**

*

**Правда и није толико слепа, као што су они, који
слепо верују у њу!**

*

**Правда се истерује законом, али се утерује –
пендреком!**

*

**Сви су се толико ослањали на закон, да више није
могао да издржи. Почео је да – попушта!**

*

**Толико се витла законима, да лако може неки од
њих да излети и – убије правду!**

Pesma sa slikom zalazećeg Sunca

ZALAZAK SUNCA

Sunce je već davno za bregom zašlo
I napustilo neba plavetnilo
sve u šumici je svoj spokoj našlo
da bi u miru svoje snove snilo.

Iskonski mir u duši mi odzvanja
i stvara privid željene tišine,
gde bi mi srce moglo da odsanja,
kako da s neba božanski mir skine.

A ja nemirom čudnim mir otkrivam
i tražim u njemu lepotu i sklad;
kasnije ću svoje snove da snivam,
a sad da sam budan, ja bio bih rad.

SONNENUNTERGANG

Die Sonne ist längst hinter'm Berg geschwunden
Und sie hat das Himmelsblau verlassen;
Alles im Wald hat die Ruhe gefunden,
Um die Träume in der Stille zu lassen.

Uralte Ruhe erklingt in der Seele
Und macht mich scheinbar glücklich und froh zu ruh'n,
Wo mein Herz träumen könnte, wo ich wähle,
Vom Himmel die Gottesruhe abzutun.

Ich fühle seltsame Unruhen schäumen
Und ich suche darin Schönheit und Einklang;
Später werde ich meine Träume träumen,
Jetztz schreibe ich ganz wachsam diesen Gesang.

Übersetzung:
Autor

Iz trojezične knjige haiku poezije "Java od snova"

1.
U vodi videh
tvoj lik, a suza kanu.
Čija je?

I saw in water
your face, and a tear dropped.
Whose is it?

Im Wasser sah ich
dein Gesicht und eine Träne.
Wem gehört sie?

2.
Cvet se uplaši –
pomisli, ubraću ga.
Pomirisah ga.

The flower feared –
it thought, I would pick it.
I've just smelt it.

Die Blume erschrak –
sie dachte, ich breche sie.
Ich roch nur an ihr.

5.
Ako ti osmeh
ode s lica, neka mi
u srce dođe.

If your smile
goes away from your face, let it
come to my heart.

Wenn ein Lächeln
von deinem Gesicht geht, lass es
in mein Herz kommen.

6.
Suša bi kišu
sa neba da popije.
I ja sam žedan.

The drought would drink
the rain from the sky.
I am thirsty too.

Die Dürre möchte
den Himmelsregen trinken.
Auch ich hab' Durst.

Iz knjige pesama "Sunce u nama"

ODA SUNCU

Sunce nek svima jednako sija
i neka svakog jednako greje!
Neka nam svima sloboda prija
i nek se svako slobodno smeje!

Sunce nek svima pravedno sija,
nek svak u svetu ima poznanstvo!
Nek svako gnezdo slobodno svija
i nek uživa sveta prostranstvo!

Pravo na slogu nek svako ima,
nek čovek bude svud veličanstvo,
Sunce nad nama isto je svima.
Na Zemlji je jedan narod – čovečanstvo

MOLITVA

Tebi se, o Gospode, klanjamo,
ne dozvoli da šta kom skrivimo,
daj nam da u životu sanjamo
i sa Tobom u snu da živimo!

Sa **Suncem** u srcu uvek si Ti,
u svim delima i u svakom snu,
sa Tobom smo duhovno jaki svi,
s nama si svud: na nebu i na tlu.

Daj nam, Bože, Veru, Ljubav, Nadu
i našim grudma Tvoje milosti.
Sreću nam daj u zdravlju i radu,
daj nam mira i **Sunca** svetlosti!

Iz treće knjige trilogije "Peglanje vijuga"

Uklonili smo jedinu oazu. Sada imamo lepšu –
fatamorganu!

Očekujemo nova obećanja. Starima je istekao rok
trajanja!

Mafijašima nema više mesta u državnim službama.
Sva su – popunjena!

I mi konja za trku imamo. Tek na kraju trke shvatismo
da je to bio – magarac!

Zakopali smo ratnu sekiru, ali ne znamo kad će –
prokljati!

To što nemam ništa, ne samo da me skupo košta, već
sam to stekao – poštenim radom!

U našoj fabrici ne proizvodimo više ništa,
ali zato, nemamo ni – gubitke!

Postigli smo uspeh na svim poljima, a najviše smo
odskočili – na minskom!

Pa, evo promena: nesposobni koji nas vode, promenili
su se – još su nesposobniji!

Ko ne uspe u politici, uspeće u kriminalu! I obrnuto!

Iz zbirke kratkih priča

IPAK SE OKREĆE

Moj prijatelj Joca, veliki šeret, koga neki zovu Stale, a neki Tile bio je oduševljeni sakupljač misli i izreka velikih ljudi. Ali, pre nego što pređemo na njegov hobi, treba objasniti, kakve veze imaju nadimci Stale i Tile sa njegovim imenom Joca. Joca je, ustvari, skraćeno ime od Josif ili Josip, ali niko nije tačno znao, koje je njegovo od ova dva imena. Oni koji su mislili da je on Josif, zvali su ga Stale, po Staljinu, a oni koji su mislili da je on Josip, zvali su ga Tile, po Titu. Ko god bi ga pitao za objašnjenje o imenu, odgovarao bi šeretski: "Šta vas briga za moje kršteno ime. Vidite da se odazivam na ime Joca." Time bi razgovor o imenu bio završen.

A njegov hobi, rekosmo, bejaše sakupljanje "bisera mudrosti". Nekoliko debelih svezaka bilo je ispunjeno mislima i izrekama i skoro sve je znao napamet. Jednom ga upitah:

"Reci mi, bogati, ko je rekao: *ipak se okreće*?"

Joca me pogleda šeretski i kao iz topa grunu:

"Pa, Milojica, kad je pogledao prase na ražnju, i video kako se lagano okreće!"

Videvši moje zaprepašćenje, nastavi:

"Nećeš mi, valjda, reći, da je to izgovorio Galilej! Pa, on nije znao srpski, čoveče! On je samo mogao da kaže na italijanskom tj na latinskom: *epur si muove!*", a nikako na srpskom: ipak se okreće!

(G)RUPA NA MOSTU

Grupa ljudi stajala je na betonskom mostu, i veoma pažljivo, kao da nešto ili nekoga čeka, gledala je u slivnik za vodu. .

Nisam namerno hteo da se priključim gomili, stajao sam sa strane i nezainteresovano gledao unaokolo. Jedan iz grupe mi priđe i upita:

"Vas ne interesuje ovo ovde?"

"Ne!" – Slagao sam ga, naravno.

"E, onda mogu da Vam kažem. Hteo sam da vidim, kako se ljudi ponašaju i napravih ovde ovu šalu."

"A kakva je to šala? "

"Evo, kakva. Stajao sam tu, kao da čekam nekog i posle nekog vremena povikah u rupu:

"Hajde, bre, Mićo, izlazi već jednom! Otkad te čekam!"

"I šta je bilo posle?"

"Prvi prolaznik, koji me je čuo, ćuteći priđe i počeo da zuri u rupu. Ljudi su prilazili jedan po jedan, ne pitajući, šta se tu dešava. Svi zure u rupu, i očekuju da vide, ko će izaći iz slivnika širine jednog sulundara."

"Pa, šta mislite, dokle će da čekaju?"

"Pojma nemam, a ne smem ni da im kažem, da sam se šalio, i da iz tako malog otvora niko i ne može da izađe! Hoćete li Vi da im to kažete?"

"Pa da mene izudaraju?"

"Vas neće, jer niste Vi zvali Miću."

"Znate šta? Niti sam ga zvao, niti ću čekati da izađe. A Vi im recite, da će Mića izaći sutra u isto vreme, pa ko hoće, nek dođe da ga čeka!"

"E, hvala, mnogo ste mi pomogli. Dođite i Vi sutra. Ja neću moći. Biću – na drugom mostu!"